

کارنامه غیر قابل قبول برخی از نامزدها

اتفاقاتی که در دهه‌های اخیر در ایران اسلامی رخداده هیچ وقت از ذهن مردم متعهد فراموش نخواهد شد.

نامزدهایی که کارنامه‌شان روشن و مشخص می‌باشد چگونه مدعی ایجاد تغییر و دستیابی به برخی از اهداف می‌شوند؟

آن‌ها بی‌که در زمان مسئولیت‌شان همواره از پاسخ‌گویی به اقداماتی که مسئولیت مستقیم داشته‌اند فرار می‌کردن، حالا اگر از پاسخ‌گویی دم بزنند و در این ارتباط حرفهای شیرینی بر زبان جاری بکنند قابل قبول خواهد بود؟

کسانی که سال‌ها در قامت اصول‌گرا بی‌ادعاها کرده‌اند وقتی در وسوسه حمایت اصلاح طلبان باشند تا شاید بر سبد رأی خود بیفزایند چگونه باید مورد اقبال مردمی مسلمان و متعهد قرار بگیرند؟

رفتار تخریبی و نگاه از بالا به پایین نامزد‌ها در دوره‌های قبلی انتخابات ریاست‌جمهوری در یاد و خاطره مردم ماندنی است، شعارهایی چون "کشور مدیر می‌خواهد نه نوکر" و یا "کشور مدیر می‌خواهد نه سوپرمن" نشان‌دهنده خوب و منش کسانی است که ادعای خدمتگزاری به مردم می‌کنند.

کاندیداها بی‌که خود را تافته جدا بافته می‌دانند نمی‌توانند با کف جامعه ارتباط مناسب برگزار کنند. آن‌ها بی‌که سال‌ها در مسئولیت‌شان بین خود و مردم فاصله ایجاد کرده‌اند برای رسیدن به پست ریاست‌جمهوری نباید پز مدیریت مردمی بدهنند.

داستان و قصه برجام با وعده و وعده‌های عجیب و غریب دست‌اندرکاران اش همراه بود. کسانی که در جریان آن نقش‌آفرینی کرده‌اند، با به‌کار بردن انواع ترفندها نمی‌توانند پوششی ضخیم بر گذشته‌شان بکشند. تصویب ۲۰ دقیقه‌ای برجام در مجلس شورای اسلامی امری نیست که قابل چشم‌پوشی از کارنامه کاری برخی‌ها باشد.

مردم باید در روزهای مانده تا انتخابات چهاردهمین دوره ریاست‌جمهوری همه اتفاقات سال‌های گذشته و موضع‌گیری‌های مسئولین در مقاطع سرنوشت‌ساز کشور را در نظر داشته باشند. آیا کسانی که در مقطعی ادعا می‌کردند تصویب ۲۰ دقیقه‌ای برجام در مجلس نشانه‌ای از مدیریت قوی و اقتدار می‌باشد شایستگی نشستن بر مسند قوه مجریه را خواهند داشت؟

به جرأت می‌توان گفت که کشور به چهره‌های نیاز دارد که بتوانند

ادامه دهنده راه دولت سیزدهم باشند. مردم مطمئن دست رد به سینه کسانی که در مقاطعی موضعی یکسان با برخی از چهره‌های خائن به ملت و مملکت داشته‌اند خواهند زد.